

Effatha

magazín

PRO KATOLICKOU CHARISMATICKOU OBNOVU

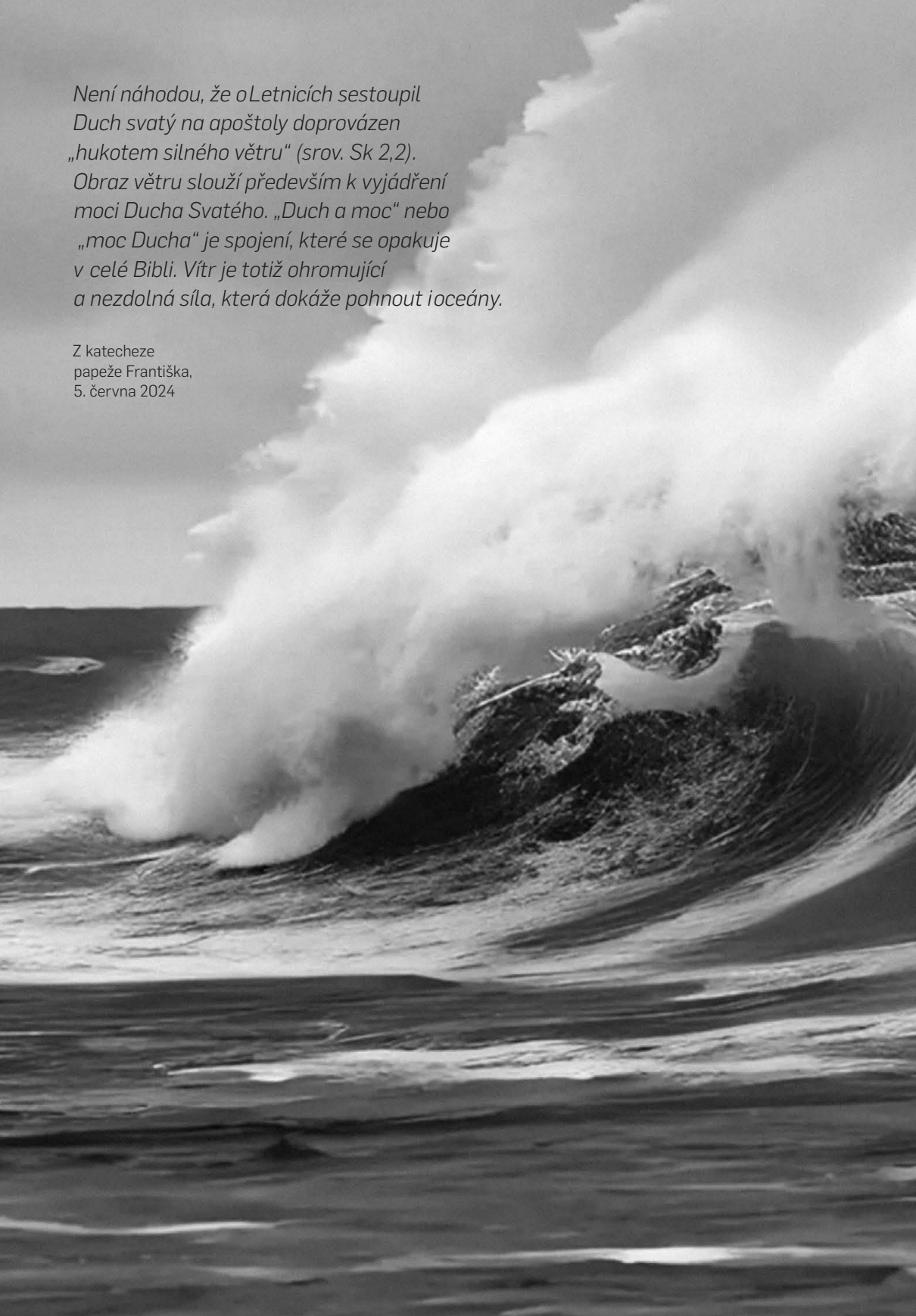
*Člověk, jehož dny jsou
jako tráva, rozkvétá
jak polní kvítí...*

(Žalm 103,15)

2 / 2024

*Není náhodou, že o Letnicích sestoupil
Duch svatý na apoštoly doprovázen
„hukotem silného větru“ (srov. Sk 2,2).
Obraz větru slouží především k vyjádření
moci Ducha Svatého. „Duch a moc“ nebo
„moc Ducha“ je spojení, které se opakuje
v celé Bibli. Vítr je totiž ohromující
a nezdolná síla, která dokáže pohnout i oceány.*

Z katecheze
papeže Františka,
5. června 2024

- 2** Misionářská síla přimlvy
Evangelii gaudium
- 3** Usilovně hledte zachovat
jednotu Ducha
Oblastní setkání
- 4** Modlitby, které
hraničí s drzostí
Rozhovor
- 8** Být tím, kým mám být
Akce pro muže
- 10** Víkend vzkříšení
Svědectví
- 12** Jak vzniká konference
Konference Charis
- 14** Nečekaná „mise“
na Ukrajině
Představujeme
- 18** Pozvánka na
Evangelizační kurz
- 19** Murphyho zákony
o evangelizaci
Okénko koordinátorky
- 20** Uzdravení
a duchovní dary
Pozvánka
- 23** Nespoutaný biskup
Recenze
- 24** Budujme jednotu
Mezinárodní setkání
- 25** Kurzy Alfa
a manželské večery
- 26** Info

Foto na obálce:

Blanka Drahotová

Moje problémy s přimlvnou modlitbou

Téma přimlvné modlitby považuji za důležité, ale vůbec ne za jednoduché. Jsem křesťanem „od narození“ a prošel jsem si v životě různými extrémními postoji (asi jako mnozí z vás). Někdy jsem přimlvnou modlitbu chápal jako onen pověstný automat na modlitbičky, kam rveme mince horem dolem a snažíme se Boha donutit, aby vykonal pro druhé lidi to, co pro ně považujeme za nejlepší. V jiném období jsem zase považoval Boha za naprostého suveréna, kterého přeci nemá cenu otravovat, protože jen on ví, co je pro lidi nejlepší.

Jak to tedy je „správně“? Nevím přesně. Ale tuším. Oslovilo mě, co píše Kateřina Lachmanová ve své knížce Síla přimlvné modlitby: „Přimlvná modlitba vytryskne, když se v člověku setkává víra v Boha a láska k druhým lidem: Víra, protože přimlvou vyznáváme, že Bůh může a chce vykonal pro druhého dobro neskonale větší, než jakého je schopen člověk. A láska k bližnímu, protože nebýt lhostejný k nouzi druhého a chtít pro druhé dobro je projevem lásky. Většinou totiž chceme pro někoho skutečně to nejlepší, ale nemůžeme mu to dát; zde se otevírá prostor pro přimlvnou modlitbu.“

A jak to tedy nyní já dělám? Zvu ho do situací druhých lidí, za které se modlím, snažím se mu je odevzdávat a s-věřovat (od slova věřit). Přenechávám mu iniciativu, kde končí mé lidské síly a doufám, že Bůh nám dá buď to, oč ho prosím, anebo ještě něco lepšího, i když to tak nyní nevidím (viz Ef 3:20 a Řím 8:28).

V přimlvné modlitbě je velká síla. V tomto čísle Effathy na ni naleznete několik zajímavých pohledů a osobních zkušeností.

Ignác Mucha

Misionářská síla přímluvy

Právě před deseti lety vydal papež František svou exhortaci *Radost evangelia (Evangelii gaudium)*, ve které hovoří také o síle přímluvné modlitby a o postojích, které ji doprovázejí. Třeba vás tato ochutnávka navnadí k četbě celého Františkova krásného textu o hlásání evangelia v současném světě.

Jedna forma modlitby nás obzvláště podněcuje, abychom se pustili do evangelizace, a motivuje nás, abychom hledali dobro druhých: přímluvná modlitba. Povšimněme si na chvíli niternosti velkého evangelizátora, jakým byl sv. Pavel, abychom pochopili, jaká byla jeho modlitba. Tuto modlitbu vždycky vyplňovali lidé: „S radostí prosím za vás všechny... Vždyť vás nosím v srdci“ (Flp 1,4.7). Objevujeme tak, že přímluvy nás neoddelují od opravdové kontemplanace, protože kontemplanace, která ponechává stranou druhé, je klam.

Tento postoj se přetváří také do díkůvzdání Bohu za druhé: „Především děkuji svému

Bohu skrze Ježíše Krista za vás všechny“ (Řím 1,8). Je to ustavičné děkování: „Neustále za vás děkuji svému Bohu pro Boží milost, která vám byla dána v Kristu Ježíši“ (1 Kor 1,4); „Kdykoli na vás vzpomenu, děkuji svému Bohu“ (Flp 1,3). Není to nedůvěřivý a negativní pohled bez naděje, nýbrž duchovní pohled hluboké víry, která rozpoznává, co v lidech působí Bůh. Takto, až vystoupí evangelizátor z modlitby, má velkorysejší srdce, osvobodil se z izolace vědomí a touží prokazovat dobro a sdílet život s ostatními.

Velcí muži a ženy Boží byli velcí přímluvci. Přímluva je jako „kvas“ v lůně Trojice. Je to přístup k Otci a objev nových dimenzí, které osvěcují konkrétní situace a mění je. Můžeme říci, že srdce Boží se přímluvami dojmá, ale ve skutečnosti nás On vždycky předchází. Svojí přímluvou můžeme učinit, aby se Jeho láska a Jeho věrnost projevil v lidu zřetelněji.

Evangelii gaudium, čl. 281, 282

Usilovně hledte zachovat jednotu Ducha, spojení svazkem pokoje

Toto téma vycházející z Ef 4,3 spojilo oblastní setkání Obnovy, která v únoru proběhla ve všech diecézích. Již podruhé a pro některé nadšence potřetí, to byla příležitost setkat se v regionech s bratry a sestrami z Obnovy, společně chválit Boha, sdílet se a prosit za příchod božího království mezi nás.

Organizátoři pojali setkání kreativně a s ohledem na situaci v jednotlivých regionech. V některých diecézích se také rozhodli místo konání oproti loňskému roku změnit a Oblastní setkání Obnovy se tak stalo putovní záležitostí. Na Plzeňsku si pořadatelé z Koinonie Jan Křtitel pochvalovali modlitební ráz celého setkání a i v Hradci Králové věnovali dost času modlitbě za smíření v rodinách, farnostech a mezi denominacemi. Navíc si účastníci mohli během programu vybrat z několika workshopů.

V Liberci se organizace ujali sestry a bratři františkáni, kteří se těší, že se příští rok více propojí s ostatními částmi rozlehlé litoměřické diecéze. V Brně si pochvalovali aktivní účast mladých, kteří vytvořili nejen zvací video, ale sloužili i při chválách a rádi by v příštím roce více zapojili do programu rodiny s dětmi. Také setkání v Kroměříži si vzali na starosti mladí a kromě hlavní přednášky, byla na programu i další čtyři témata. V Praze zazněla silná svědectví o smíření

v rodinách i mezi církvemi a účastníci si pochvalovali práci ve skupinkách. Také v Ostravě zazněla svědectví o jednotě, ke které nás zve Duch svatý a účastníci dokonce vytvořili strom, na který symbolicky umístili ovoce Ducha a přimlouvali se u něj za rozvoj jednotlivých charismat.

Zdá se, že oblastní setkání zapouští rychle kořínky. Při zpětné vazbě organizátorů krásně vynikla tvořivost, se kterou se daného tématu chopili a zazněly i plány, jak setkání dále rozvíjet. Ukazuje se, že je mezi námi spousta potenciálu a Hospodinova požehnání.

Děkujeme účastníkům a organizátorům ve všech oblastech za jejich nasazení a těšíme se na příště. Další oblastní setkání proběhnou 22.2. a jejich mottem bude „Duch Hospodinův jest nade mnou; proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst...“ Lk 4,18.

Pavlna Bílková

Sestra Vlasta Čaplová

- Narodena v Berouně
- Vstup do kongregace Školských sester de Notre Dame: srpen 1990
- Řeholní patron: svatý Patrik
- Oblíbená zelenina: špenát

Modlitby, které hraničí s drzostí

Sestra Vlasta Čaplová v loňském roce převzala po manželích Brothánkových vedení přímluvců, kteří každoročně slouží na Konferenci v Brně.

V rozhovoru vypráví o své cestě s Hospodinem i o tom, co služba přímluvce obnáší.

Jsem si k tomu kazety s nahrávkami homilií Vojtěcha Kodeta a modlila se:-) Zpětně si uvědomuji, že mou motivací k zasvěcenému životu nebylo určité společenství nebo zaměření činnosti, hábit či konkrétní řeholní osoba. Chtěla jsem prostě patřit Ježíši naplno a bylo mi v podstatě jedno, kam mě Bůh pošle. Nikoho a nic jsem neznala, žádné kontakty jsem neměla. A Bůh mě poslal do kongregace Školských sester de Notre Dame, tehdy ještě na Vysočinu na Moravec. Až rok po oblačce jsme se se sestrami stěhovaly do navráceného domu v Českých Budějovicích. Za dva roky jsme tam otevřely Církevní mateřskou školu „U sv. Josefa“, kde jsem pak prožila dlouhých 22 let. V roce 2015 jsem ve školce skončila a po sabbatickém roce jsem byla poslána do Horažďovic.

✓ Jaká byla cesta Tvého povolání do řehole?

Že mě Bůh volá k zasvěcenému životu, jsem pocítila tak v 18 nebo 19 letech. Protože jsem se po maturitě nedostala na vysokou, pracovala jsem asi rok v laboratoři na VŠCHT v Praze. Chodila jsem tehdy tajně do jednoho ekumenického společenství, aniž bych tehdy tušila, co znamená slovo ekumenický.

V tomto prostředí jsem také prožila něco jako „druhé obrácení“ a v srdci mi začala klíčit touha po řeholním životě. Bůh pracoval a připravoval moje srdce. Přichystal k tomu skvělé podmínky: součástí mé práce bylo vyvolávání fotografií vzorků kovů, ještě pěkně „postaru“ ve vývojce a ustalovači, takže jsem se zavřela v laborce, rozsvítilo se červené světlo a měla jsem klid. Pouštěla

✓ A jak jsi se dostala k Obnově?

K mému „face to face“ setkání s lidmi z Obnovy došlo, tuším, v r. 2001, kdy jsem jela poprvé sloužit na tábor Jump. Předtím to bylo spíš takové vzdálené opatrné oťukávání. Pamatuji si dodnes ten pocit: připadala jsem si tam tenkrát jako ryba ve vodě. Nějak ve mně vnitřně všechno rezonovalo a já věděla, že to je ono, tohle je moje cesta. První roky byl Jump jediné místo, kde jsem se mohla s lidmi z Obnovy potkat. Pracovala jsem tehdy jako ředitelka v naší mateřské školce a to pohltilo veškerý můj čas a sílu. Teprve po několika letech jsem začala jezdit na Konferenci a ještě další čas uplynul, než jsem našla odvahu a zapojila se tam mezi přímluvce.

Velká změna přišla poté, co mě představení poslali do komunity v Horažďovicích. Pomyslným průlomem byl pak seminář obnovy v roce 2018 ve Velharticích. Do té doby jsem neměla možnost jím projít, takže jsem po nabídce zúčastnit se skočila všemi deseti:-) Jezdila jsem tam tenkrát ještě se dvěma sestrami z naší komunity a moc ráda na to vzpomínám. Rok na to už jsme s Markem Novákem a lidmi z jeho týmu pořádali seminář u nás ve farnosti. Potom zde začaly pravidelné chvály (později ve spolupráci s bratry a sestrami z Křesťanského společenství v Horažďovicích), po covidu jsme u nás pořádali další seminář a rok nato v Klatovech.

Když se dnes ohlédnu zpátky, tak bych celé tohle dobrodružství s Bohem mohla shrnout do jediné věty, přesněji do užaslého zvolání, které si půjčím od Jeffa Scaldwella: „Wow, Bože, jak jsi to udělal..?“

✓ A tvé zapojení do služby přímluvců?

S pojmem „přímluvná modlitba“ jsem se poprvé setkala právě na Jumpu. Do té doby jsem o ní měla jen velmi matné představy, ale tam mě připostrčili způsobem „skoč do

vody a plav, jak umíš“ :-)) Na můj zmatený dotaz: „A co mám při tom jako říkat..?“ jsem dostala odpověď: „Poslouchej, co ti říká Duch svatý“. Tak jsem se to snažila nějak dělat a moc mu to nekazít. Postupně jsem začala objevovat krásu a důležitost této modlitby a zatoužila v ní víc růst. A Bůh mi posílal různé možnosti, kde čerpat, zrát a prohlubovat se v této službě. Po několika letech jsem se pak zapojila do skupiny přímluvců, kteří slouží na Charismatické konferenci v Brně.

V současné době také sloužím modlitbou v týmu Otcova Srdce a příležitostně na různých seminářích Života v Duchu podle P. Sieverse.

✓ Co je pro Tebe na přímluvné modlitbě důležité?

Moc se mi líbí, jak to před několika lety vyjádřil papež František. Mluvil o odvaze. Myslím, že Otcí se líbí odvaha, možná až malinko hra-

2019, exercicie u kapucínů v Sušici

ničící s jistou „drzostí“, se kterou k němu jeho milované děti přicházejí a prosí ho...

„Je zapotřebí velké odvahy k takové modlitbě. A my jsme nezřídka vlažní. Někdo nám např. řekne: Modli se za mne, protože mám ten a ten problém. Odpovím, že ano, a pomodlím se dvakrát Otčenáš, dvakrát Zdrávas a potom zapomenou. Takto ne! Modlit se jako papoušek nestačí. Pravá modlitba se vede s Pánem. A když se mám přimlouvat, musím si počítat takto odvážně. Lidé v běžné mluvě používají výraz, který je pro mě výmluvný, když řeknou, že něco »dělají naplno«. Platí to také v přimluvné modlitbě. Je to odvaha zajít dál. Možná, že vznikne pochybnost: jak vím, že mě Pán vyslyší? Máme jednu jistotu. Ježíš je tím velkým přimluvcem.“

A když se modlím, ať přesvědčováním či smlouváním, žvatláním či diskutováním s Pánem, je to Ježíš, kdo moji prosbu přináší a předkládá Otci. A Ježíš nemusí před Otcem mluvit, ukazuje mu svoje rány. Otec vidí tyto rány a uděluje milost. Když se modlíme, myslíme na to, že tak činíme spolu s Ježíšem. Když se přimlouváme odvážnou modlitbou, činíme tak s Ježíšem, který je naší odvahou. Ježíš je naší jistotou a přimlouvá se nyní za nás.“

„Odvaha je tedy tím, co je třeba vkládat do modlitby,“ řekl papež František.

✓ Vnímáš ve službě přimluvné modlitby za poslední roky nějaký vývoj?

Rozhodně ano. Když třeba srovnám, jak probíhala přimluvná modlitba na Konferenci před dvanácti lety, s tím, jak je to teď, vidím obrovský posun. O přimluvnou modlitbu mezi účastníky vzrůstá zájem, což je patrné na délce fronty, která se tam tvoří. Troufnu si také říct, že „přimlůvky“ už nejsou na Konferenci jen nějakým zbožným doplňkem, jednou z mnoha nabídek, ale že se stávají její integrální součástí. Během modlitby zde lidé mohou zakusit, že jsou milované děti Boží, vykoupené Ježíšem Kristem. Často si odnáší hluboký, niterný dotek Otcovy lásky, která mění jejich životy.

Lidé se teď také s touto modlitbou mohou častěji setkávat i mimo Konferenci, zejména při Večerech chval, v rámci seminářů obnovy či na rekolekcích.

Myslím, že se do povědomí lidí stále víc dostává, jak je tento způsob vzájemné služby důležitý a potřebný. Dovolím si ještě jednou citovat papeže Františka:

„Kéž nás Pán obdaří milostí ubírat se touto cestou a učit se přimluvné modlitbě. A když nás někdo požádá o modlitbu, neodbyť to dvěma modlitbičkami, nýbrž vážně, v Ježíšově přítomnosti a s Ježíšem, který se za nás všechny přimlouvá u Otce.“

✓ Připravují se přimlůvci na Konferenci?

Jednou za rok jim nabízíme formační víkend v Kostelním Vydří. Letos jsme se zaměřili především na ty, kteří budou takto sloužit poprvé. Posíláme jim i nabídky dalších zajímavých formačních akcí. Na Konferenci jsou k dispozici kněží, se kterými se mohou poradit, a také psychiatr. Letos budeme mít pro přimlůvce vyčleněnou i jednu psychoterapeutku pro případné konzultace. Na začátku Konference se vždy sejdeme a někdo z pověřených kněží nám požehe a vyšle do služby. Na konci se opět společně modlíme s pověřeným knězem a všechno odevzdáme a uzavřeme do Božího milosrdenství.

✓ Kolik přimlůvců se na Konferenci obvykle modlí?

Současně se přimlouvá kolem dvaceti dvojic, ale i tak to občas nestačí. Je nám pak líto těch, kteří stojí třeba i dvě hodiny ve frontě, a stejně se na ně nedostane, protože už začíná večerní program. Zrychlit to dost dobře nejde, protože lidé někdy přicházejí s opravdu těžkými věcmi a nejde se jen rychle pomodlit a pak je poslat pryč. Už loni jsme přemýšleli, jak jim co nejvíce vyjít vstříc, zejména v sobotu večer, kdy bývá nejvíce lidí. A tak jsme přizvali i ty přimlůvce, kteří zrovna neměli službu. V jednu chvíli se pak modlilo snad 40 dvojic, museli jsme si půjčit volné židle vedle od kněží. A o půl osmé, kdy jsme končili, šel na modlitbu sednout poslední člověk z celé fronty. Byl to malý zázrak.

Uvědomili jsme si také, že přimluvná modlitba je prakticky nedostupná pro rodiče s malými dětmi, protože se nenabízí během

2018, s neteří Bětuškou

programu dětské konference. Proto jako letošní novinku nabídneme „přimlůvku“ i od tří do půl páté výhradně pro rodiče malých dětí.

Rozhovor připravila Pavlína Bílková

Poděkování Jirkovi a Darině Brothánkovým

Jirkovi a Darině Brothánkovým patří obrovský dík za to, že uplynulých deset let stáli v první linii a s týmem přimlůvců vybudovali novou podobu této služby na Konferenci. Jsou to velmi vzácní lidé, a přestože jsem s nimi byla několik let v týmu, teprve teď vidím, kolik práce, starostí, času, modliteb a duchovních zápasů je tato služba stála. Oba jsou velmi skromní a jak je znám, říkají, že to nic..., ale Bůh to vidí jinak. Jako když se hodí kamínek do vody a po hladině se rozběhnou široká kola, tak podobně se šíří to, co Jirka s Darinou trpělivě tvořili. Díky za vás!

Být tím, kým mám být

V pestré nabídce různých obnov a akcí můžeme v církvi najít i ty pořádané pro jasně definovanou cílovou skupinu: víkendy pro otce a syna nebo matku a dceru či obnovy pro různé profesní skupiny. Pro inspiraci i povzbuzení zveme ke četní o akcích výhradně pro muže a také o svědectví z jedné obnovy pro „unavené řeholnice“.

Muži a muži / Proč je dobré, aby muži spolu občas trávili čas?

Muž potřebuje přítele, aby se mohl stát zcela sám sebou

Anselm Grün ve své knize Přátelství píše: „Pro mnoho mužů je důležitý přítel - muž. Existuje mnoho spolků, kde se debatuje a vyměňují názory a kde muži leccos společně podnikají. Existují i důležitá přátelství osobní. Ta chtějí muži udržovat i nadále, tzn. i po svatbě. Pro některé mladé manželky to představuje problém. Domnívají se, že by měl manžel veškerou svou lásku věnovat jen jim. Muž ale zřejmě potřebuje také přítele, aby se mohl stát zcela sám sebou. Láska k ženě, být sebe-

více naplňující, mu nedokáže na delší období nahradit mužské přátelství. Jestliže manžel s ohledem na manželku svá přátelství ukončí, zpravidla to manželství neprospívá. Přátelé dodají manželství větší a solidnější rámec. Přátelství s jinými muži totiž lásku mezi mužem a ženou obohacuje, nikoli ohrožuje. Odlehčí muži i ženě přílišné očekávání. Žena nedokáže splnit všechna očekávání muže a naopak. Oba potřebují ještě další vztahy, aby ten jejich našel správnou míru.“

(Z knihy Anselm Grün, „Přátelství“, Karmelitánské nakladatelství 2001, www.kna.cz)

Z Extrémně duchovního víkendu v Poličanech

V posledních letech začínají i u nás rašit různé akce a iniciativy výhradně pro muže. Jsou různého zaměření, a i různé kvality, je proto třeba si umět vybírat. Já se zde na základě osobní zkušenosti dotknu dvou takových „nizkoprahových“ setkávání, které lze uspořádat poměrně jednoduše.

Extrémně duchovní víkend pro muže

P. Josef Ptáček z farnosti Praha Barrandov již opakovaně pořádá v klášteře trapistek v Poličanech „Extrémně duchovní víkend pro muže, kteří očekávají od života stále více...“. Název je samozřejmě mírná nadšázka. Účelem setkání totiž není žádný duchovní extrémismus, ale příležitost otevřít se pro to, čeho se nám v běžném životě extrémně nedostává: pobýt v tichu, společně probrat různá témata (viz níže), modlit se spolu i za sebe navzájem, sdílet se ve skupinkách, pobýt na čerstvém vzduchu v přírodě atd. Tyto víkendy proběhly již několikrát, vždy byly plně obsazené a na mnohé zájemce se už bohužel nedostalo.

Během několika setkání se probrala různá témata, např.: „Lesk a bída mužů v Bibli“, „V církvi navzdory církvi“, „Pokora – slovo do starého železa?“, „Sexualita, porno a muži“, „Žehnejte!“...

Nechme zde zaznít pár reakcí účastníků:

• „Letošní téma mužů v Bibli bylo velmi inspirativní. Zajímavé bylo zjištění, že patriarchové měli mnoho nedostatků a chyb. Dokonce se dopustili skutků, které viděny pohledem dneška, nejsou ničím, na co by mohl být člověk hrdý. Pro mne nejcennější, co jsem si odnesl, byla skutečnost, že obdrželi od Boha zaslíbení, která se za jejich života sice viditelně zcela nenaplnila, avšak jejich naplnění můžeme v průběhu dějin a také v současnosti pozorovat s odstupem. To je pro mne povzbuzením pro to „mít trpělivost s Hospodinem“. Nemusíme

si zoufat, když se jeho zaslíbení neplní - podle našich představ - dostatečně rychle.“

• „Velmi oceňuji i to, že to byla obnova jen pro muže. Zvláště ve skupinkách by se asi diskuze jinak vyvinula jiným směrem, pokud by to bylo smíšené. Myslím, že je třeba se takhle občas věnovat jenom mužskému společenství.“

• „Veliké díky za Extrémní víkend v Poličanech. Místo, program i témata (+ ticho, adorace) mne hodně potěšily a povzbudily do dalších dnů a úkolů. V neděli se mi vůbec nechtělo odjet!“

Chvály pro muže

V pražské stodůlecké farnosti organizuje skupinka několika mužů jednou měsíčně tzv. chvály pro muže. Scházíme v komorním složení nejprve k hodinové společné chvále a následně k posezení u čaje, piva, klobás apod. Témata hovoru nikdo nepřipravuje. Je to ale nanejvýš inspirativní, podporující a samozřejmě i veselé. -ima-

Je Ježíš sladký ňouma?

Někdo občas zmíní něco ve smyslu, že Ježíš je takovej sladkej ňouma, kterej nemá čím přitahovat muže. Zahledíme-li se ale na Ježíše v evangeliích, s úlevou zjistíme, že tomu tak není. Většina jeho učedníků byli chlapi a zjevně byli Ježíšem fascinováni. Zřejmě není ani tak „hodnej“ - neohrožený se zastal ženy proti davu, který ji chtěl kamenovat. Svoje protivníky očividně provokoval, když odhaloval jejich přetvářku, soptili hněvem, ale netroufli si proti němu zakročit, dokud on sám neusoudil, že přišla jeho hodina, kdy za nás obětuje svůj život. Ježíš se ukazuje jako silný, odvážný, pro své protivníky nebezpečný... A přesto milující - možná ne sladce, ale rozhodně víc než kdokoliv jiný, až do krajnosti, až k smrti na kříži. Obojí je projevem ohně Ducha svatého, kterého je Ježíš plný. Tento oheň Ducha přišel vrhnout na zem, jím touží zapálit i svoje učedníky (muže i ženy), aby se mu mohli podobat.

(Pavel Semela, převzato z webu vira.cz)

Víkend vzkříšení

Ve dnech 26.–28. 5. se v Želivě konalo setkání pro řeholnice s názvem „Víkend vzkříšení“, který pořádal tým laiků, kněží a řeholnic pod hlavičkou nadačního fondu Credo.

Celým tímto nádherným víkendem se nesla uzdravující vůně Boha, který má rád život a rád svým dětem připravuje překvapení. Původně to vypadalo na klidný víkend s masáží, procházkami a dostatkem spánku, ale dostala jsem odpočinku úplně jiné, krom té tělesné masáže také masáž duchovní a místo spánku odpočinek v Duchu. Hned při příjezdu jsme si namíchaly vonný olej a při večerní páteční modlitbě jím mohly potřít Ježíšovy rány. Po úvodních chválách a sesterském sdílení se mě opravdu mocně dotklo Slovo z Matoušova evangelia: „Cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných, mně jste učinili.“ Vždycky mě tento text oslovoval ve smyslu služby, že když se dotýkám druhých, dotýkám se Ježíše, když člověku v nouzi dám pít, jíst - dávám jíst, pít Ježíši. A to je pravda. Ale tento večer jsem pochopila a pak také

zakusila, že to platí i o mně, že totiž cokoliv kdo z lidí udělal mně, udělal i Ježíši. A první večer šlo o moje rány. Při této modlitbě byla před námi socha Ježíšova mrtvého těla v životní velikosti, takového, jaké bývá v hrobě na Bílou sobotu. Mohly jsme se dotknout Jeho ran v boku, na nohou a na rukou a spojit s tím ty naše rány a pomazaly je vonným olejem, který jsme si namíchaly. Při tomto hlubokém a uzdravujícím úkonu jsem vnímala drsnost Ježíšovy rány v boku a zároveň měla možnost ji mazat olejem a tak vlastně na Jeho těle mazat i ty své rány, ztotožněné s Jeho ranami. Další den po vydatných chválách následovala osobní svědectví. Týkala se tématu odpuštění, mentality oběti, souvislosti hněvu a pocitu falešné viny... a toto sdílení mně pomohlo vynést na světlo hlubší vrstvy mého života a přinést je před Jeho uzdravu-

jící tvář. Vnímala jsem také pozvání k hlubšímu vztahu s Ním a k tomu, abych si ho nenechávala vzít. Odpoledne bylo variabilní – s možností přímluvné modlitby, svátosti smíření a tance chvály. Také jsem mohla při příjemné procházce krásnou úrodou symbolicky vázat uzly na kousku barevného lana, aby je Pán mohl rozvázat.

Ještě před večerním programem jsem využila povzbuzení, abychom se ještě dotkly ran na Ježíšově těle a tak jsem poklekla u sochy. Opravdu mě překvapilo, že jizva v Ježíšově boku, které jsem se včera dotýkala a vnímala její drsnost a ostrost hran, byla naprosto hladká a velmi jemná na dotek. Myslím, že to bylo množstvím oleje, který jsme tam vylily, ale vlastně to bylo hodně symbolické: cehokoliv se dotkne Jeho uzdravující moc, ztrácí drsnost a je hebké, pomazané.

Večerní prodloužená modlitba byla pro mě nečekaně mocná. Začala rozvazovat uzly neodpuštění a bolesti z různých ran tím, že nás členové týmu zástupně prosili za odpuštění jako naši otcové, matky, kněží a duchovní autority a také muži, kteří zneu-

žili jakkoliv naše ženství. Bylo to jako uzdravující řeka, která zaplavila můj život a osvobodila naše bolesti. Poté jsme společně prosily za odpuštění za naše hříchy a viny v řeholních společenstvích: byla to možnost se zástupně spojit před Jeho tváří jako sestry z různých řádů a kongregací a vyznávat naše hříchy, aby v našich společenstvích a komunitách mohl tryskat nový život.

Při nedělní mši svaté jsme mohly nechat proměnit naše zauzlovaná lana tím, že jsme je symbolicky položily na oltář. A dopoledne patřilo modlitbě za vylití Ducha Svatého, který se mocně dotýkal každé z nás a konal své dílo uzdravení a osvobození. Mnohé z nás zakusily skutečné spočívnutí v Duchu. Závěrečné chvály byly jako taneční rej s mnoha prapory, abychom nad sebou vyznaly, že „jeho prapor nade mnou je láska“ (Pís 2,4) a že On je živý a my jsme povoláné žít jako vzkříšené.

Velké díky celému týmu za uzdravující víkend v Boží přítomnosti a doufám, že se brzy v podobném duchu zase setkáme.

J. S.

Na Konferenci v Brně

Jak vzniká Konference

Konferenci zajišťují stovky dobrovolníků, kteří se sdružují kolem 3 základních týmů: programového, týmu dětské konference a technického týmu, který připravuje vše tak, aby mohl být plánovaný program realizován a všichni účastníci mohli čas konference prožít ke svému užitku duchovnímu i tělesnému.

Co tedy v technickém týmu děláme?

Již v průběhu konference domlouváme termín té následující s pronajímatelem hal, s poskytovatelem audio i vizuální techniky, s poskytovatelem stravování i s mnohými ubytovateli. Těsně po konferenci hodnotíme, zapisujeme si nápady co a jak zlepšit, dáváme si předsevzetí neopakovat chyby, navzájem se přesvědčujeme o tom, že je to přece skvělá akce a že tedy má cenu ji příští rok pořádat zase.

Na podzim probíhají první projednávání smluvních podmínek pronájmu a prověřování možností finanční podpory sponzorů a dotačních titulů.

Leden / začátkem roku dojednáváme smlouvy na pronájem hal, záštitu města, žádáme o finanční dotace (město, kraj, soukromý sektor). Uzavíráme smlouvy s poskytovateli ubytování a stravování.

Únor / ladíme přihlašovací systém, projednáváme navržené změny v technické a organizační části.

Březen / probíhá cílá komunikace s programovým týmem. V době spuštění přihlašování začátkem dubna je program ustálený a nachystaný k prezentaci. Tvoří se nebo upravují webové stránky i tištěné materiály. Od spuštění přihlašování je naše stále usměvavá paní P. na telefonu, připravena zodpovídat otázky budoucích účastníků konference. Párují se došlé platby s přihláškami, probíhá komunikace s ubytovateli.

Duben / tvoříme výkresovou dokumentaci uspořádání hal, včetně požadavků na elektroinstalaci, statiku, bezpečnost, požární ochranu a podobně. Dokumentace se projednává se zvukaři, TV Noe (kamery) a poskytovateli osvětlení, projekce, podia (v současné době Godzone) a následně podléhá schvalovacímu řízení pronajímatele hal.

Domlouváme podrobnosti s týmem přímluvců i s prodejci. Na dopravním podniku se vyjednávají slevy na jízdném, pokoušíme se zjistit i plánované výluky a změny v MHD, abychom o nich mohli včas informovat. V loňském roce se nám podařilo domluvit vypravení speciální šaliny (rozuměj „tramvaje“ :-). Ve večerních hodinách byla totiž tramvajová trať kolem výstaviště vyloučená z provozu. Průběžně se doplňují týmy dobrovolníků – citrusů.

Květen / upřesňují se požadavky na zajištění paralelních programů včetně pronájmů prostor, ozvučení, ubytování hostů. Koncem měsíce se scházíme přímo v hale na koordinační schůzce se zástupci pronajímatele, zvukaři, osvětlovači, projekce, vedoucími dětské konference, lidmi zodpovědnými za stravování, s vedoucími týmu citrusů, tvůrci výkresové dokumentace konference, abychom přímo na místě doladili podrobnosti.

Červen / začátkem měsíce se schází 20–30 lidí zodpovědných za své dílčí úseky – parkování, registrace, ubytování, finance, technika, jídlo, liturgie, organizace dobrovolníků. Společně se modlíme a následně máme velkou poradou o všem, co je třeba ještě dořešit.

Asi 14 dní před konferencí se scházíme v pronajatém společenském sále, kde probíhá příprava registračních obálek – pro každého přihlášeného zde stovka pomocníků (dospělých i dětí) připravuje obálky obsahu-

jící vybrané ubytování, stravenky, program, visačku a podobně. Obálek je dle počtu předem přihlášených asi 2500.

V konferenčním týdnu se v pondělí kontrolují stavby v hale realizované nasmlouvanou firmou (buňky pro tým a zdravotníky, zákristie). V úterý se staví podia a veškerá technika, probíhá zvuková zkouška. Dobrovolníci rozestavují židle a stoly v obou halách. Jejich rukama projde 5500 židlí a 600 stolů. Chystáme dekorace, květinovou výzdobu, kapli. Ve středu ráno probíhá příprava a školení dobrovolníků na registracích, zaškolování ostatních týmů a příprava jejich pracovišť. A pak to úderem 12 hodiny začne! Spouští se registrace,

lidé se zprvu trousí a pak se rozproudí davy. Snažíme se napanikařit, a vše řešit s úsměvem. Někdy kolem 15 hodiny je vše jakž takž připravené, probíhá kolaudace stavby a přichází bezpečnostní technik s pronajímatelem haly na kontrolu, je-li vše v pořádku. Konference začíná.....

V posledním dni konference pak vše probíhá jak ve zpětně puštěném filmu - uklízí se, bourá se, skládají se židle, auta odváží vše potřebné k úschově na naše půdy, sklepy a obyváky. A večer se sejdeme, zapisujeme si nápady co a jak zlepšit, dáváme si předsevzetí neopakovat chyby, navzájem se přesvědčujeme o tom, že je to přece skvělá akce a že tedy má cenu ji příští rok pořádat zase.....

Marcela Dubská

NEČEKANÁ „MISE“ NA UKRAJINĚ

Přečtěte si „ochutnávku“ z rozhovoru s Petrem Húštěm, který vyšel na jaře v časopisu Život víry 2024/3 (ptá se Tomáš Coufal). Někteří Petra známe coby zakladatele a ředitele festivalu United ve Vsetíně, ale málokdo v katolických kruzích asi ví, čím se zabývá od začátku války na Ukrajině. Jak sám říká, politiku neřeší, jen konkrétní potřebné lidi. „Tolik zá-zraků jako při téhle práci jsem nezažil za celý svůj život,“ svěřil se nám po telefonu, ačkoli nepopírá nastrádanou únavu a plnou hlavu starostí. -kl-

✓ **Začátkem roku 2021 jsi odešel z postu ředitele festivalu United. Kam jsi zmizel, co jsi dělal?**

Přestože to pro mě byla výsada, po 21 letech služby v církvi jsem se cítil unavený a opotřebovaný. Ve vztahu s Bohem i ve vztahu s manželkou a rodinou jsem se měl výborně, ale někdy jsem vnímal, že moje reakce na některé banality jsou neadekvátní. Můj diář býval plný na rok a půl dopředu. Zpočátku jsem na to byl pyšný, později jsem viděl, že to jinak nejde, a pak už mi z toho bývalo i fyzicky špatně... Potřeboval jsem se nadechnout, takže jsem věci předal a žil jsem tak trochu na volné noze: Postavil jsem salaš, pořídil jsem ovce. Fyzická práce a pobyt v přírodě pro mě byly duševním nadechnutím, i když ekonomicky to bylo náročnější. Ale potreboval jsem to, nemít chvíli plán.

✓ **Nadechoval ses něco přes rok, do 24. února 2022, kdy začala válka na Ukrajině...**

Když jsem se toho dne probudil, pustil jsem si zprávy a tekly mi slzy. Běžně nejdřív věci proberu s manželkou, ale tehdy jsem okamžitě nabídl svoji práci Člověku v tísní a Lékařům bez hranic. Pak se mi ozval Dan Hurta (jeden z vedoucích Církve bratrské ve Vsetíně) a pozval mě ke spolupráci.

✓ **V pomoci Ukrajině ses začal angažovat během dvou dnů. Jak to vypadalo?**

Vsetínský sbor CB Maják měl kolem sebe několik ukrajinských křesťanů, kteří už dlouhodobě v ČR žili a které kontaktovali další lidé z Ukrajiny. Neustále jim zvonily telefony.

Na polsko-ukrajinskou a slovensko-ukrajinskou hranici jsme poslali koordinátory. Byla to vždy dvojice: Ukrajinec, který mluvil ukrajinsky i česky, a Čech, který mluvil česky, rusky a anglicky, měl řidičský průkaz a uměl pracovat s Google tabulkami.

V sobotu k večeru jsem přijel domů a říkám: „Máme pokrytou polskou hranici, ale na slovenskou potřebujeme ještě jednoho Čecha.“ Vyjmenoval jsem všechny požadavky a můj 21letý syn říká: „To já všechno umím.“ Manželka na to: „Tak to zapomeňte!“ A já říkám: „Neposíláme ho do války, jen na hranici s válčící zemí.“ Za šest hodin už byli na slovensko-ukrajinské hranici a nazítří ráno k nám vyjel první autobus uprchlíků.

✓ **Takže manželka nakonec souhlasila?**

Ano. Pracovali jsme často i 16 hodin denně. Asi po třech dnech manželka řekla: „My se ale nebudeme dívat, jak ty pomáháš na Ukrajině. Vstoupíme do toho celá rodina.“ Z našeho domu se na pár měsíců stalo skladiště, pře-

kladiště, předávala se auta, lidi. Všude jsme měli něco, v chodbě byly generátory... Pak jsem vyhlásil: „V ložnici a v autech nechci nic ukrajinského.“ Lidé mi často říkají: „Petře, ty jsi magor!“ Na to odpovídám: „Kdybych já s rodinou a dětmi utíkal před válkou, rád bych potkal takového šílence.“

Bylo to divoké, a zároveň strhující. V něčem bolestné, ale i krásné. Plakali jsme nad bolestí, kterou jsme na Ukrajině viděli, ale taky nad zázraky, které Pán Bůh dělal.

✓ Popiš nějaký...

Třeba ten první autobus... Uprchlíci nám řekli, že mají příbuzné v Uherském Brodě a v Praze; měli strach, že bychom je jinak nevzali. Ve skutečnosti tam nikoho neměli – až na čtyři lidi z autobusu. Hledali jsme pro ně ubytování v Brně, urgovali jsme Armádu spásy, všechna azylová centra. Vzal nám je nakonec všechny Honza Halík z Word of Life: pro nás zázrak! Neskutečně se nám ulevilo, že máme těch 56 lidí kam složit.

Sotva jsem přijel domů, napsal mi Miro Tóth z kapely Tretí deň, pastor AC z Košic, s nímž jsme hodně spolupracovali (jsou blízko hranic). Poslal seznam věcí, které potřebují: léky, hygienické pomůcky apod. Odpověděl jsem mu: „Miro, promiň, ale mám za sebou 16 hodin práce, jsem úplně vyčerpaný a tak rychle to nedám dohromady.“ Patnáctiletý syn Oliver seděl vedle mě a četl si ten seznam: „Tati, ale já byl dneska na oslavě narozenin ve Zlíně. Taky tam dělají sbírku humanitárních věcí pro Ukrajinu a tohle je přesně to, co vysbírali!“ Ihned jsem tam zavolał. Za půl hodiny byly věci ze seznamu v dodávce.

Akce „kluk v bílé bundě“

Syn Filip přijel v noci ze slovenské hranice domů, ale hned nad ránem sedl do té dodávky a vyrazil zpátky do Košic, odkud ještě s druhou dodávkou vyrazili do Pavlovci nad Uhom pro další uprchlíky. V tom mi volá Honza Halík: „Máme kamaráda, který utíká z Ukrajiny, a potřebujeme ho vyzvednout.“ „OK, kde je?“ „To nevíme.“ „Nevadí, tak mi dej na něj telefon.“ „On nemá telefon.“ Říkám mu: „Honzo, promiň, ale ukrajinská hranice je něco jako

z Bratislavy na Šumavu, nějakých 580 kilometrů, to je bez šance.“ „Ale jeho kamarád má Messenger.“ „Tak zjistěte, kde je.“ Nakonec nám Honza volal, že je v Pavlovcích nad Uhom. „Tam jsme měli před dvěma hodinami dodávky. Zjistím, jak na tom jsou.“

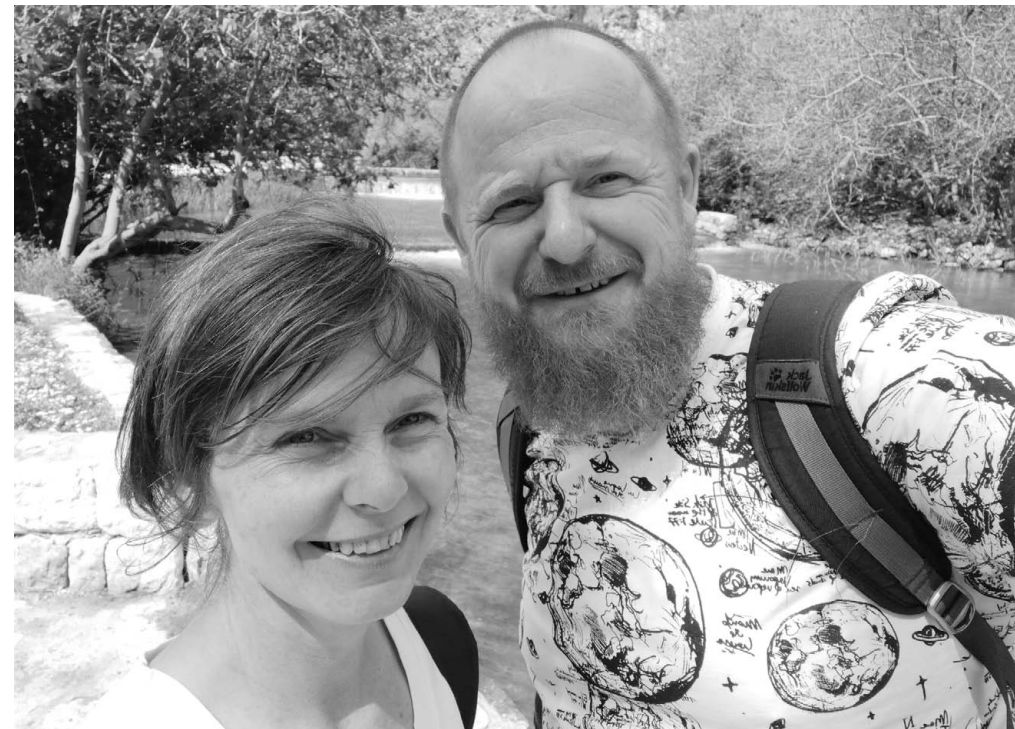
Volám našemu Filipovi a on mi říká: „Tati, promiň, máme zpoždění, právě vjíždíme do Pavlovci nad Uhom.“ „Filipe, potřebuju najít kluka v bílé bundě.“ A on: „Kluk v bílé bundě stojí vedle mého auta.“

S Filipem jsme víckrát diskutovali, jestli to nejsou jenom náhody. Anatole France kdesi prohlásil, že náhoda je pseudonym Boha, když se zrovna nechtěl podepsat. Takových „náhod“ jsme prožívali fakt hodně. Mám pocit, že Pán Bůh běžel před námi...

✓ Zapojovaly se i vaše mladší děti?

Ze začátku jsme se snažili o válce nemluvit, protože děti neumí rozlišit, jestli je to 500 nebo 50 km daleko. Ale dlouho to nešlo, pořád jsme mluvili o tom, co se děje, skladovaly se u nás věci... Po pár dnech přišel nejmladší syn a dcera (tehdy 10 a 13 let): vybrali svoje pokladničky a každý přinesl

Lidé mi často říkají:
„Petře, ty jsi magor!“
Na to odpovídám:
„Kdybych já s rodinou
utíkal před válkou,
rád bych potkal
takového šílence.“

3000 korun, že je chtěl dát na Ukrajinu. Říkám: „Oli, to ne.“ A on: „To je naše rozhodnutí.“ „Ty potřeby jsou nekonečné... Tak já si vezmu od každého jen polovinu.“ A on mi říká: „To je náš dar, do toho nám nemluv.“

✓ Součástí pomoci byla také následná péče o uprchlíky. Jak to vypadalo?

Břeťa Raška koordinoval 85 řidičů. Mimochodem, věřící byli jen někteří; jezdili tam i pankáči, knihovníci, hasiči, lidé z úřadů, bank... Převezli takto asi 3500 lidí. Byl tam celý tým, který nejenže přivezl uprchlíky, ale poskytoval ubytování, pomoc v jednání s úřady, se zařízeními školek, škol, lékařské péče atd. Po necelých dvou měsících to už přesáhlo naše možnosti a tým se zaměřil na integraci cca 250–350 Ukrajinců, za pomoci dalších neziskovek. Mimo jiné vznikl ukrajinský sbor, který ve Vsetíně funguje dodnes.

P.S. Petr Húšť jezdí na Ukrajinu s humanitární pomocí dál, každých pár týdnů; k tomu začíná s provozem post-traumatických center: nejen o tom se od něj dozvíte více na Konferenci v Brně, v sobotní přednášce na téma „Koho pošlu, kdo nám půjde?“ (Iz 6,8).

Zveme vás na 2. ročník Evangelizačního kurzu, který zajišťuje Biskupství královéhradecké ve spolupráci s Nadačním fondem Credo. Během pěti víkendů mohou účastníci prohloubit vztah ke Kristu, znovu objevit a rozvinout osobní poslání hlásat evangelium.

Biskupství královéhradecké vás zve na

Evangelizační kurz

V Hradci Králové od 21. 9. 2024 do 12. 1. 2025

Témata pěti víkendů

- Stát se učedníkem misionářem
- Žít se modlitbou a svátostmi
- Vstříc setkání s druhými
- Misionářský víkend
- Duchovní obnova

Kurzovné 1 000 Kč

- Nezahrnuje ubytování a stravu
- Financování lze řešit individuálně

Přihlášky do 6. 9. 2024

- Přihláška na bihk.cz/evangelizace
- Motivační dopis

Více informací • bihk.cz/evangelizace/evangelizacni_kurz

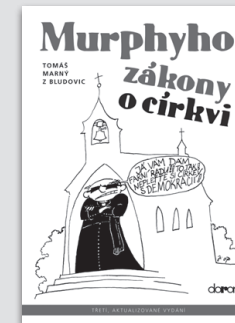

První tři víkendy jsou více zaměřeny na formaci a duchovní život, čtvrtý víkend je praktický – evangelizace ve městě a pátý víkend je věnován duchovní obnově. Kurz má zázemí (ubytování a strava) v Salesiánském domově mládeže v Hradci Králové a závěrečná duchovní obnova proběhne v Hotelu Poutní dům v Králíkách.

Koordinátorkou kurzu je Julie Němcová
evangelizace@bihk.cz, tel. 731 604 076

Murphyho zákony o evangelizátorech a evangelizaci

Tomáš Marný z Bludovic se při sestavování Murphyho zákonů o církvi samozřejmě nevyhnul důležitému tématu evangelizace a tak kromě pozvánky na evangelizační školu na vedlejší straně předkládáme i několik jeho postřehů.

Patový zákon prof. Marného o evangelizaci:

Čím více jsou křesťané nabádáni, že by měli evangelizovat, tím méně evangelizují, a naopak: čím méně jsou nabádáni, aby evangelizovali, tím ještě méně evangelizují.

Osvícený postřeh evangelického faráře Joela Svítáka:
V jedné věci jsou věřící s nevěřícími plně zajedno: nesnášejí evangelizaci.

První Murphyho zákon o evangelizátorech:
Čím méně zralosti lidské i duchovní, tím větší horlivost k obracení druhých. (Opačná úměra ovšem neplatí.)

Druhý Murphyho zákon o evangelizátorech:
Čím více je křesťan přesvědčen, že vlastní plnost pravdy, tím více se Pravdě vzdaluje.

Třetí Murphyho zákon o evangelizátorech:
Čím více je evangelizující křesťan přesvědčen, že vlastní plnost pravdy, tím je odpudivější pro případné hledající.

Svítákovo shrnutí pro laiky:
Většina těch, kdo se považují za duchovně „in“, jsou ve skutečnosti duchovně „out“, a naopak: většina těch, kteří se považují za spíše „out“,

bývají v Božích očích docela „in“, jak praví Písmo: „Kdybyste byli slepí, hřích byste neměli. Vy však říkáte: Vidíme.“ (srov. J 9,41).

Kokešův zákon neslučitelnosti vyššího vzdělání a schopnosti evangelizovat:

Schopnost a ochota evangelizovat jsou nepřímo úměrné teologickému vzdělání jedince. Jinak řečeno, se vzrůstajícím IQ a teologickým vzděláním se umenšuje schopnost a ochota evangelizovat.

Votípkův postřeh:
Ovšem schopnost evangelizovat u jedinců s nižším IQ a bez teologického vzdělání... vlastně taky nic moc!

Bergogliův princip duchaplné evangelizace:
Rozhodujícím faktorem úspěšné evangelizace je ovšem působení Ducha svatého.

Všímálekův postřeh:
To ovšem s inteligencí ani se vzděláním až tak nesouvisí.

Závěr prof. Marného:
A jsme tam, kde jsme byli!

(Tomáš Marný z Bludovic,
Murphyho zákony o církvi, Doron, 2023)

Uzdravení a duchovní dary

*„Jděte a kažte,
že se přiblížilo
království nebeské.
Nemocné uzdravujte,
mrtvé probouzejte k životu,
malomocné očišťujte,
démony vymítejte“*

(Mt 10,7-8)

Od 9. do 11. srpna proběhne v brněnské STAREZ Aréně duchovní obnova s názvem Uzdravení a Duchovní dary. Hlavním hostem bude Dr. Mary Healy, profesorka biblistiky v semináři Sacred Heart Major Seminary v Detroitu, významná postava Katolické charismatické obnovy a autorka úspěšných knih. V nakladatelství Doron právě vychází její kniha Uzdravování v Ježíšově jménu. Více informací najdete v kalendáři akcí na str 26. Následující ukázka je pozvánkou na duchovní obnovu i k četbě nové knihy.

Mary Healy

Uzdravování v Ježíšově jménu

„Království Boží nezáleží v slovech, nýbrž v moci“ (1K 4,20).

Na jižním pobřeží Kalifornie bylo krásné odpoledne a dvaadvacetiletý Andrew Laubacher se právě vracel ze surfování. Oblečený v neoprenu kráčel podél moře směrem ke svému autu, když vtom zahlédl mladou dívku sedící na vozíku. Bylo mu jasné, že by jí měl nabídnout modlitbu.

V mnoha ohledech byl Andrew typický mladý katolík. Rád surfoval, poslouchal hudbu a chodil ven s kamarády. V dospívání si prošel obdobím vzdoru a párkrát měl i problémy se zákonem. V jistém období se dokonce považoval za ateistu. Pak zažil velké obrácení na konferenci pro mladé ve Steubenville1 a časem se dozvěděl, že jako Kristovi následovníci jsme povoláni, abychom v moci Ducha svatého přinášeli ostatním lidem radostnou zvěst. Byl svědkem několika zázračných uzdravení. A jakmile spatřil tu dívku hispánského původu na vozíčku, cítil, že ho Duch svatý pobízí, aby

se zastavil a pomodlil se s ní. Co se dělo pak, vypráví sám Andrew:

Převlékl jsem se z neoprenu, osušil se a vydal se směrem k dívce a jejím rodičům. Nemluvili anglicky, ale to děvče ano. Zeptal jsem se jí, jak se jí daří a zda by se nechtěla za něco pomodlit. Měl jsem strach z odmítnutí a „co bude, když se nic nestane“, až se budeme modlit. Přesto jsem do toho šel.

Šokující životní příběh

Když jsem se jí zeptal, proč skončila na vozíku, začala mi vyprávět celý svůj život. Byl to šokující příběh. Právě ji totiž propustili z nemocnice, kde byla hospitalizovaná po svém druhém pokusu o sebevraždu. Užívala pervitin a další drogy, trápily ji deprese a úzkosti. Od narození trpěla dětskou mozkovou obrnou, kvůli tomu měla potíže s chůzí. Když jsem si to vypočetl, přemohl mě hlu-

boký soucit; byl jsem přesvědčen o tom, že se s ním Bůh touží setkat. Náhlá odvaha vypudila všechen strach z toho, že nemám na to, abych se s ním modlil. Prosil jsem tedy Pána za uzdravení její nemoci, za Boží pokoj pro ni a za to, aby ji zaplavila moc Ducha svatého. Po chvíli jsem ji požádal, aby zkusila vstát a udělat pár kroků. Když se trochu rozešla, zjistila, že může kráčet více zpřímá a s menší bolestí. Pak jsem se znovu modlil za její kolena: byla viditelně zdeformovaná, ale po modlitbě se dokonale srovnala. Když její rodiče viděli, že kráčí lépe a že se její kolena narovnal, byli v šoku.

Pak jsem se jí zeptal, co teď prožívá, a ona mi řekla, že cítí teplo v kolenou a po celém těle mravenčení, ale nic jí nebolí. Řekl jsem jí: „To je Ježíš, děvče!“

Ukázalo se, že byla sice pokřtěná jako katolička, ale víra jí vůbec nezajímala. Řekl jsem jí, aby si vykonala svátost smíření a přijala odpuštění, které jí Bůh chce dát, a aby začala chodit na mši svatou.

Zůstali jsme v kontaktu i nadále. Napsala mi esemesku, že byla u zpovědi a na mši, že se cítí svobodná a odlehčená a že zakusila Boží lásku!

Boží království nespočívá ve slovech, ale v moci

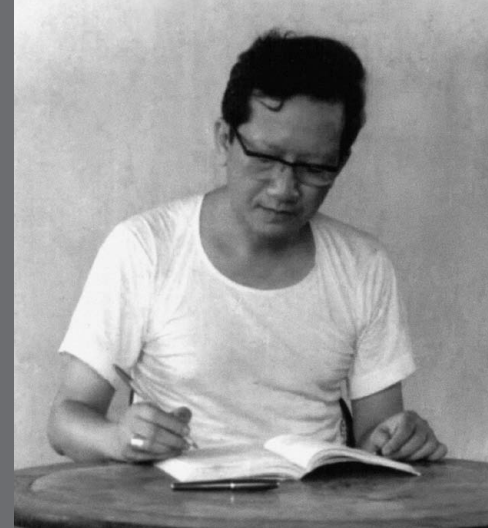
Když o té zkušenosti přemítám, vybavuje se mi, že Boží království nespočívá ve slovech, ale v moci (srov. 1K 4,20). Jako křesťané, což znamená doslova kristovci neboli „pomazaní“, můžeme lidem přinášet uzdravení a vykoupení skrze Ježíše, ať jsme kdekoli. Možná se hodně věnujeme službě v církvi, někdo podniká i misijní výjezdy, ale co kdybychom se skutečně začali modlit za nemocné, za lidi v depresích, za chromé a slepé? To by změnilo všechno. Díky tomu by se mohlo projevit Království lásky. Je přece naším poslání,

abychom šli do celého světa a přinášeli dobrou zprávu o Ježíšově uzdravování, o jeho milosrdenství a soucitu, a hlavně o jeho bezpodmínečné lásce.

Život té mladé dívky se navždy změnil, protože Andrew měl víru a odvahu uposlechnout vnuknutí Ducha svatého. Kdyby neudělal nic nebo s ní jen rozprávěl o Boží lásce, už to by byla velká věc. Mohla by si však pomyslet: „Jistě, to vím, to už jsem slyšela.“ Ale protože Andrew udělal ten krok odvahy a modlil se za její uzdravení, zakusila Boží lásku i na svém těle. Díky tomu se tato zlomená dívka mohla hmatatelně setkat s mocí a milosrdenstvím vzkríšeného Pána, který jí obnovil k plnému životu.

Duch svatý vyzbrojuje svůj lid

Jsem přesvědčena, že uvedený příběh ukazuje na něco velice pozoruhodného, co dnes Bůh činí v církvi. Dramatické uzdravení dívky na pláži není zdaleka jediné. Jen v posledních desetiletích se podobných uzdravení odehrálo po celém světě tisíce, kdykoli katolíci nebo křesťané z jiných církví odpovíděli s hlubokou vírou na Pánovo volání, aby evangelizovali v moci Ducha svatého. Právě v naší době, kdy se tolik lidí vzdálilo od Boha, Pán opět vyzbrojuje své následovníky mocí z výsosti (viz L 4,49). Volá nás, abychom vyšli a hlásali evangelium nejen slovy, ale i skrze divy a znamení, která dosvědčují pravdivost tohoto poselství.

Nespoutaný biskup aneb oslava vnitřní svobody

Kniha *Nespoutaný biskup* mě natolik vtáhla do děje, že jsem několikrát téměř nevystoupila z trolejbusu, když jsem ji během cesty četla. Myslím, že se autorce v tomto románu o vězněném vietnamském biskupovi Františkovi Van Thuanovi podařilo skvěle a přitom pravdivě vylíčit jeho životní příběh, který je oslavou nezdolné vnitřní svobody uprostřed pronásledování a všelijakých útrap. Jeho věznitel v jednu chvíli uvažuje: „Thuane, ty máš takovou svobodu... Neumím si to vysvětlit... V tobě je něco, co nelze uvěznit.“ Van Thuan je držen dlouhé měsíce na samotce a noc jeho beznaděje protne důvěrný rozhovor s Pánem, ve kterém mu říká: „Františku, dokázal jsi velké věci. Všechna tvá díla jsou Boží, nejsou však Bohem. Ty ses domníval, že pracuješ pro mě, ale to já

jsem konal své dílo v tobě a skrze tebe... Ode dneška chci, aby všechno mé bylo i tvé a všechno tvé bylo i moje.“ Skrze úkon odevzdání a vydanosti do Ježíšových rukou v biskupu Františkovi znovu zazáří nezločná naděje, díky níž pak těší ty, se kterými se setkává. S jinými vězni sdílí jejich bídu a chudobu a skrze živý vztah s Bohem je dokáže pozvedat z beznaděje. Mimo samotku si pak své spoluvězně postupně získává tím, že je má rád, stále znovu se rozhoduje pro odpuštění a obrací na víru dokonce i své věznitele. Jednoho z nich učí latinsky Hymnus k Duchu Svatému. Dalšímu svému vězniteli dokáže s vděčností říci: „Díky vašemu vězení jsem objevil svobodu, o níž jsem sice teoreticky věděl, ale nežil jsem v ní.“ Jeho slova jsou ozvěnou listu Římanům: „Všechno napomáhá k dobrému těm, kteří milují Boha.“ (Řím 8,28)

Autorka Teresa Gutiérrez de Cabiedes napsala knihu s názvem *Nespoutaný biskup*. Román o životě vietnamského kardinála Van Thuana (1928–2002) na základě skutečných událostí. František X. Nguyen Van Thuan pocházel z rodiny mučedníků, kteří pro Krista položili život. Od roku 1975 byl třináct let vězněn komunistickým režimem, z toho devět let prožil v naprosté izolaci. Po propuštění byl v roce 1992 komunistickou vládou donucen rodnou zemi opustit. Papež Jan Pavel II ho tedy povolal do Říma, kde se biskup Van Thuan intenzivně věnoval mimo jiné přípravě Kompendia sociální nauky církve. V roce 2000 vedl duchovní cvičení pro římskou kurií, kde svědčil o naději, jež čerpá ze síly milosrdenství. Tyto meditace hluboce zakořeněné v Boží lásce, byly ihned přeloženy do mnoha jazyků.

V závěru své knihy autorka děkuje Thuanovi, a říká: „Zakusila jsem vnitřní osvobození a byla bych ráda, kdyby se jím nakazil každý, kdo tyto řádky bude číst.“

Jana Svobodová

BUDUJME JEDNOTU

Poslední únorový víkend se v Tuchoměřicích v domě komunity Chemin Neuf sešlo asi 40 národních koordinátorů CHARIS, vedoucích komunit a zástupců mladých z evropských zemí. Celý víkend byl věnován tématu jednoty mezi křesťany, o kterém jsme vyslechli vyučování i svědectví. Sdíleli jsme se v malých skupinkách a společně se modlili za jednotu křesťanů i za sebe navzájem.

P. Christophe Blin přiblížil v přednášce teologické pozadí tématu – historii kroků k jednotě, roli charismatické obnovy, modely jednoty a představil nám i praxi komunity Chemin Neuf. Dále jsme si vyslechli krásná svědectví o spolupráci a společné mezidenominanční službě mladých a o soužití kato-

licko-protestantských manželů. Velmi silně pak bylo svědectví kazatele Křesťanského společenství Davida Louly a P. Jakuba Sadílka OFM. Ti mluvili o smíření mezi katolíky a evangelíky, které se symbolicky uskutečnilo na výročí bitvy na Bílé hoře. Tricetiletá válka ztělesňuje klíčový bod katolicko-protestantského konfliktu a věříme proto, že toto smíření může mít pozitivní dopad na dílo jednoty i v jiných zemích. Při společných modlitbách, chvále a uctívání jsme znovu volali k Duchu Svatému a činili pokání za své skutky i smýšlení. Modlili jsme se za Evropu I za sebe navzájem

Věřím, že pro každého z přítomných byl víkend velkým povzbuzením a přispěl k navázání a upevnění vazeb mezi společenstvími napříč Evropou. Společná modlitba i sdílení nás znovu utvrzovaly ve vědomí, že jsme jedna církev, posílilo v pochopení jednoty v Kristu a dalo nový impuls k hlubší spolupráci. Rádi bychom pokračovali v procesu smíření a v akcích směřujících k jednotě. Vždyť jednota je naším dědictvím.

Priyanka Choudhary

Kurzy Alfa a Manželské večery

– jíst, naslouchat,
diskutovat...
milovat a věřit

Na konferenci Charis v Brně bude letos jeden z paralelních programů patřit Alfě. Ředitelka České kanceláře kurzů Alfa Veronika Filipová představuje, na co se můžeme těšit.

Letos jsme dostali příležitost mít jeden z paralelních programů na konferenci v Brně. Hezky se to potkalo, protože motto konference vystihuje i naše otázky. Máme skrze Alfu evangelizovat, nebo sami potřebujeme na Alfě prožít, že Bůh je živý? A proč se mnohým křesťanům do evangelizace nechce? Možná, že nikdy nezažili Boží dotek. Aby to „fungovalo“, musíme dávat ne ze svého, ale z Božího, jak říká papež František. Máme radost, že kurzy Alfa, určené původně pro hledající, stále častěji organizují i farní společenství pro sebe. Na Alfě totiž zjistíte, že evangelizace může a má být radostná.

Také Manželské večery a kurz Příprava na manželství jsou pro každého bez rozdílu vyznání, i když více je využívají věřící páry. Aktuálně probíhá online kurz určený manželům, kteří spolu slouží v církvi. Speciálně pro ně byl natočen nový díl zaměřený na společnou službu.

Všechny naše kurzy mají společného jmenovatele — vztahy. Věříme, že právě skrze vztahy je evangelizace nejúčinnější. Podle papeže Františka je třeba s druhými „ztrácet“ čas — naslouchat, zajímat se o to, co prožívají, co si myslí. Tam evangelizace začíná.

Na páteční přednášce se můžete těšit na svědectví, jak na Alfě a Manželských večerech Bůh jedná v životech lidí – pořadatelů i účastníků. Představíme vám novou Alfu pro mládež, která se právě natáčí. A podělíme se o první zkušenosti s projektem Tajemný host. Těšíme se na vás v Brně!

KDY: pátek 12. 7. od 19:30 hodin,
kostel sv. Janů, Brno

KDO: Veronika Filipová a hosté

CO: představení našich kurzů, svědectví a zkušenosti pořadatelů a účastníků, ukázka nových videí, pozvání do projektu Tajemný host a iniciativy Zveme Česko na večeri.

PROGRAMY ČESKÉ KANCELÁŘE KURZŮ ALFA

- **Kurzy Alfa** – 12 setkání v neformálním prostředí, kde se dozvíte to podstatné o křesťanství (společné jídlo – přednáška – diskuse)
- **Manželské večery** – 8 setkání, která Vám pomohou upevnit a prohloubit Váš vztah (romantická večere – přednáška – diskuse pouze ve dvou)
- **Příprava na manželství:** 5 setkání, která pomáhají postavit pevný základ pro společnou budoucnost (romantická večere – přednáška – diskuse pouze ve dvou)
- **Výchova dětí a teenagerů:** 5 nebo 10 setkání, kde se seznámíte s dalšími rodiči, kteří zažívají podobné boje jako Vy (poutavé přednášky – diskuse)

Konference Charis

Kdy: 10.–14. 7. 2024
Kde: BVV Brno
<http://konference.cho.cz/>

Letní setkání Školy Marie

Kdy: 19.–28. 7. 2024
Kde: Hájek u Prahy
Přihlašování bude na:
www.skolamarie.cz

Uzdravení a duchovní dary

Duchovní obnova s Mary Healy
Kdy: 9.–11. 8. 2024
Kde: STAREZ Aréna Brno
Více informací na:
na <https://obnova.credonf.cz/>

Konference New Dawn open air

Kdy: 21.–25. 8. 2024
Kde: Hájek u Prahy
Více informací na
<https://www.newdawn.cz/>

Festival United

Kdy: 22.–24. 8. 2024
Kde: Vsetín
Více info na: <https://festivalunited.cz/>

LETNÍ TÁBORY:

ENTERjunior – tábor pro mládež
Kdy: 21.–27. 7. 2024 (věk 13–15 let)
Kde: DCŽM Ktiš

ENTERcamp – tábor pro mládež
Kdy: 29. 7.–4. 8. 2024 (věk 16–21 let)
Kde: DCŽM Ktiš

ENTERplus – tábor pro mládež
Kdy: 5.–8. 8. 2024 (věk 22–25 let)
Kde: DCŽM Ktiš

Aktuální info na: <http://www.entercamp.cz>

JUMP ML (15–18 let)

Kdy: 28. 7.–3. 8. 2024
Kde: klášter karmelitánů
Kostelní Vydří

JUMP XL (19–25 let)

Kdy: 5. 8.–11. 8. 2024
Kde: klášter karmelitánů Kostelní Vydří
Na oba termíny je stále možné
se přihlašovat

RUNWAY CAMP (15–23 let)

Kde: Areál kláštera v Králíkách
Kdy: 13.–19. 8. 2023

TAXIWAY CAMP (12-16 let)

Kde: Areál kláštera v Králíkách
Kdy: 28. 7.–2. 8. 2024

Seminář Život v Duchu

Kde: Jistebnice, okres Tábor
Kdy: podzim 2024
Více informací: pastorace@bcn.cz

2. ročník Evangelizačního kurzu

Kdy: 21. 9. 2024–12. 10. 2025
Kde: Hradec Králové
Informace na
<https://www.bihk.cz/evangelizace>

Seminář Otcovo srdce

Kdy: 3. 10.–8. 10. 2024
Kde: Vranov u Brna
Více informací na:
<https://www.otcovosrdce.cz>

Víkendovka pro zájemce o pořádání

Alfy pro mládež
Kdy: 4.–6. 10. 2024
Místo bude upřesněno
Více informací na:
<https://www.kurzyalfa.cz/>

Konference o evangelizaci

Kdy: 15.–16. 11. 2024
Kde: Praha-Dejvice, Pastorační středisko
Více informací na:
<https://www.evangelizace.cz/>

KOMUNITA BLAHOSLAVENSTVÍ

Dolany u Olomouce 24, 783 16
Web: www.blahoslavenstvi.cz
E-mail: akce@blahoslavenstvi.cz
Místem konání akcí je sídlo Komunity
v Dolanech u Olomouce. Doporučený
příspěvek je 450–500 Kč na den.

Brigády pro muže i ženy

Kdy: 19.–20. 7. 2024
Úprava terénu, dřevo, úklidové práce

DOLANCAMP pro mladé 15 až 19 let

Kdy: 28. 7.–3. 8. 2024
Jaký směr dát svému životu? Povolání?
Poslání? Jaká práce? Kdo je ten
pravý? Kdo je ta pravá? Součástí je osobní
doprovázení každý den

Duchovní cvičení pro ženy

s biblickými tanci
Kdy: 3.–6. 10. 2024

Následující akce se konají
ve Střelčicích u Brna

Open heaven pro mladé od 19 do 35 let

Kdy: 27.–30. 6. 2024
Přednášky, sdílení, adorace, chvály...

„Kráčej v mé Přítomnosti!“

Kdy: 11.–17. 8. 2024
Týdenní exercicie pro všechny
s JO CROISSANT

Duchovní cvičení pro ženy s biblickými tanci

Kdy: 26.–29. 9. 2024

Obnova se sv. Terezii z Lisieux

Kdy: 12. 10. 2024
přednáší P. Jacques Philippe

“Vnitřní svoboda a chudoba ducha”

Kdy: 13.–18. 10. 2024
Exercicie pro kněze
Přednášející P. Jacques Phillipe

KOMUNITA CHEMIN NEUF

Školní 1, Tuchoměřice, 252 67, tel. 220
199 441, sekretariat@chemin-neuf.cz,
Místem konání akcí je klášter
v Tuchoměřicích u Prahy, více informací
a registrace na: www.chemin-neuf.cz

EXODUS! TEEN CAMP

– You can't miss it!
Kdy: 29. 6.–5. 7. 2024
Pro mládež 14 až 18 let

Duchovní cvičení v tichu podle sv. Ignáce

Kdy: 14.–21. 7. 2024

Welcome to Paradise

Festival pro mládež ve Francii
Kdy: 21.–26. 7. 2024
(frankofonní festival)
28. 7.–2. 8. 2024 (anglofonní festival)
4.–9. 8. 2024 (mezinárodní festival
s překladem do češtiny)

Víkend pro mladé 14–18 let a 18–30 let

v Tuchoměřicích, téma bude upřesněno
Kdy: 18.–20. 10. 2024
Kde: v klášteře v Tuchoměřicích

Duchovní cvičení v tichu podle sv. Ignáce

Kdy: 3.–10. 11. 2024
Kde: v klášteře v Tuchoměřicích

Katolická charismatická konference 2023

Effatha magazín
PRO KATOLICKOU CHARISMATICKOU OBNOVU

ADRESA REDAKCE:

Charismatická obnova, z.s.
Národní 8, 110 00 Praha 1
E-mail: effatha@cho.cz

WEBOVÉ STRÁNKY KCHO
www.cho.cz

Finanční příspěvky: Časopis vychází jen díky příspěvkům čtenářů. Náklady na 1 ročník (tj. 3 čísla Effathy), výrobu i distribuci činí cca 150 Kč. **Platbu** lze provést převodem na účet 450718001/5500, var. symbol 101, nebo u stolku Effathy na Konferenci 2024 v Brně.

KOORDINÁTOR KCHO v ČR

Pavla Petrášková
Národní 8, 110 00 Praha 1
E-mail: koordinator@cho.cz

KONFERENCE CHARIS

Výstaviště Brno
10.–14. července 2024

Motto: „Jsem misionář, nebo misijní pole?“

Přednášející:

P. Vojtěch Kodet, P. Jozef Mihok, Pavlína Bílková, Jana Svobodová, Veronika Filipová, Mojmír Kallus, Josef Byrtus, Pavla Petrášková, Petr Húšť, P. Vlastimil Kadlec a další

Vstup pro pěší vchodem G2 z ulice Hlinky, vjezd pro auta 4. bránou výstaviště
Informace a přihlášky na www.konferencecharis.cz nebo na tel. 777 087 736

Středa 10. 7. Hudební doprovod: Chapela

od 12.00 registrace v pavilónu F v areálu Výstaviště Brno
19.00 **mše sv. na Výstavišti Brno** (P. Vojtěch Kodet)

Čtvrtek 11. 7. Hudební doprovod: Alive

9.00 **modlitba chval**
9.45 **přednáška „Obrátte se a věřte evangeliu“** (Mk 1,15) – P. Vojtěch Kodet
– po přestávce **modlitba** (vede otec Vojtěch)
15.00 **svědectví o obrácení** (moderuje Kateřina Lachmanová)
16.45 **mše sv.** (P. Filip Jan Rathouský)
19.30 **večer chval** (kapela Alive, pavilón F) / **divadlo Rybáři** – Jan Horák (pavilón V)

Pátek 12. 7. Hudební doprovod: Chapela

9.00 **modlitba chval**
9.45 **přednáška Já coby misijní pole...** – P. Jozef Mihok
– po přestávce **adorace** (komunita Blahoslavenství + Chapela), **zpovídání**
15.00 **přednáška „Beze mě nemůžete činit nic“** (J 15,5) – Pavlína Bílková
16.45 **mše sv.** (biskup Tomáš Holub)
19.30 **Paralelní večerní programy na různých místech v Brně:**
1) **Zkušenosti z misí u nás** – P. Jozef Mihok, Jana Svobodová – Výstaviště Brno, pavilón F
2) **Kurzy Alfa, Manželské večery** – Veronika Filipová – kostel sv. Janů (minorité)
3) **„Zpívá celá rodina“** aneb koncert rodiny Alvarez – kostel sv. Michala, Dominikánské náměstí
4) **Duchovní i jiné dění v Izraeli** – Mojmír Kallus a Josef Byrtus – kostel sv. Augustina
5) **„Světlo pro tebe“** (evang. večer) – Marcela Dubská a spol. – kostel sv. Máří Magdalény

Sobota 13. 7. Hudební doprovod: Chapela

9.00 **modlitba chval**
9.45 **přednáška „Žeň je hojná, ale dělníků málo“** (Mt 9,32) – Pavla Petrášková
– po přestávce **modlitba** (vede P. Jakub Sadílek, Marcela Dubská)
15.00 **přednáška „Koho pošlu, kdo nám půjde?“** (Iz 6,8) – Petr Húšť
16.45 **mše sv.** (P. Petr Karas)
19.30 **modlitba za účastníky** – P. Jozef Mihok s týmem

Neděle 14. 7. Hudební doprovod: Chapela

9.00 **modlitba chval**
9.45 **přednáška „Kamkoli půjdeš, jsem s tebou“** (Gen 28,15) – P. Vlastimil Kadlec
11.00 **mše sv.** (biskup Pavel Konzbul) a závěr konference

Změna programu vyhrazena! Aktuální rozpis najdete na internetu: <http://www.konferencecharis.cz>

Paralelní dětský program pro děti od 4 let. Účast je možná také na části programu.

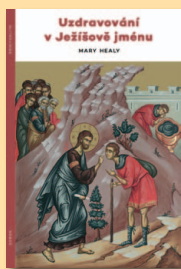
Jack Mardesic, Claire Denoël
Vykročit do neznáma
 Misie po františkánsku

Bratr Jack vyrůstal v Austrálii. Po bouřlivém mládí se stal františkánem, nyní žije v komunitě v Bruselu. Často vyráží na misie do ulic evropských velkoměst, kde se modlí a vyhlíží zajímavá setkání...
Doron, 132 s., 279 Kč

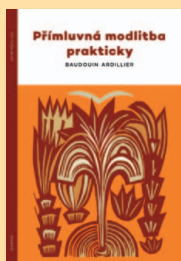
Matka Elvíra
Příběh Komunity
 Cenacolo

Vloni Pán povolal k sobě matku Elvíru, která po sobě nechala úžasné dílo, dnes už rozšířené v mnoha zemích světa. Komunita Cenacolo vrací do života mladé lidi bez naděje a děti ulice. Mnozí bývalí ztroskotanci se dnes podílejí na misií komunity.
Paulínky, 160 s., 249 Kč

Mary Healy
Uzdravování
 v Ježíšově jménu

Autorka učí biblistiku, ale své znalosti ráda uvádí v praxi – často se modlí za uzdravení a osvobození. Snad nejlepší pojednání na dané téma vzešlé z katolických kruhů.
Doron, 200 s., 329 Kč

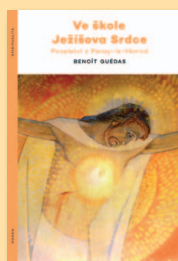
Baudouin Ardillier
Přímlyvná modlitba
 prakticky

„Přímlyvka“ – nějaká nová móda? Otec Baudoin ukazuje, že nikoli, ale i v tomto ohledu je třeba se pokorně učit, abychom druhým neublížili, ale předali jim Boží lásku a požehnání.
Doron, 100 s., 199 Kč

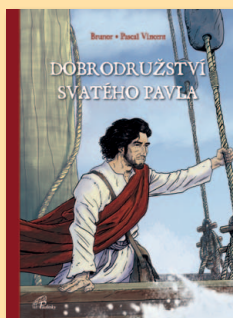
Peter Scazzero
40 dní v Boží
 přítomnosti

Modlitební příručka, která volně souvisí s vynikající knihou *Emočně zdravá spiritualita* (též Scazzero). Velká přednost – nemíjí se s praktickým životem a člověk může začít kdykoli.
Paulínky, 256 s., 299 Kč

Benoît Guédas
Ve škole
 Ježíšova Srdce

Poselství z Paray-le-Monial
 V těchto letech uplyne 350 let od zjevení Ježíše Krista sv. Markétě Marii Alacoque, které od té doby mocně promlouvá k lidem po celém světě. Autorem knihy je kněz komunity Emmanuel, který se v Paray obrátil a později tam léta působil.
Doron, 124 s., 239 Kč

Bruner – Pascal Vincent
Dobrodružství
 svatého Pavla
 (pro děti od 10 let)

Další z řady komiksů o svatých pro starší školní věk, tentokrát o apoštolu Pavlovi z Tarsu, jednom z velikánů prvokřesťanských dob.
Paulínky, váz., 48 s., 289 Kč

Evangelium
 na každý den 2025

Pomůcka k dennímu rozjímání nad evangeliem je už na světě! Autorem zamyšlení pro rok 2025 je v „charo kruzích“ dobře známý P. Petr Karas, farář v Dolních Bojanovicích.
Paulínky, 488 s., 149 Kč